

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 16409/2022
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Станковић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Огњен Петровић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Шебековић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права по тужби и ради издржавања детета по противтужби, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 131/21 од 16.03.2021. године у седници већа одржаној дана 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења о трошковима парничног поступка садржаног у другом ставу изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 131/21 од 16.03.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П2 638/18 и П2 833/19 од 27.10.2020. године, првим ставом изреке, усвојен је противтужбени захтев, па је малолетна ВВ, рођена дана ...2008. године у ... поверена на самостално вршење права мајци, туженој ББ. Другим ставом изреке делимично је усвојен противтужбени захтев, па је обавезан тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа 10.000,00 динара месечно почев од 01.01.2019. године, па убудуће, сваког првог до петог у месецу за текући месец, путем поштанске упутнице на адресу тужене, с тим што је доспеле а неизмирене доприносе издржавања дужан исплатити одједном са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Трећим ставом изреке одбијен је као неоснован противтужбени захтев за месечни износ од 2.000,00 динара. Четвртим ставом изреке обавезан је тужилац да на име трошкова парничног поступка туженој исплати износ од 203.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 131/21 од 16.03.2021. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П2 636/18 и П2 833/19 од 27.10.2020. године у првом и другом ставу изреке. Другим ставом изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у четвртном ставу изреке првостепене пресуде тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажног решења о трошковима парничног поступка донетог у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију сходно члану 403. у вези са чланом 420. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије сагласно одредби члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити.

Чланом 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Другим ставом истог члана прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна потраживања, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како се ревизијом добија одлука о трошковима парничног поступка који не чине главни захтев, ревизија није дозвољена. Околност да је другостепеном пресудом преиначено решење о трошковима парничног поступка садржано у првостепеној пресуди, није од утицаја на дозвољеност ревизија у овом случају, јер се одредба члана 403. став 2. ЗПП, према којој је ревизија дозвољена када суд преиначи пресуду и одлучи о захтевима странака, не примењује на трошкове поступка, због чега је сходно члану 413. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Како ревизија тужене није дозвољена, то је сходно члану 154. став 1. ЗПП као неоснован одбијен њен захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка који нису били потребни ради вођења ове парнице.

**Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић